

Sygn. akt I C 814/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2014 roku

Sąd Okręgowy w L. I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSO Robert Hałabis

Protokolant: sekr. sąd. Ewa Wolniak

po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2014 r. wL. na rozprawie

sprawy z powództwa J. K., M. P., S. P. i M. S.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w L.

o stwierdzenie nieważności uchwały Walnego Zgromadzenia Spółdzielni nr (...) z dnia 29 czerwca 2013 r.

I. oddała powództwo.

II. zasądza od pozwanych J. K., M. P., S. P. i M. S. na rzecz pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej im. (...) w L. kwoty po 49,25 zł (czterdzieści dziewięć złotych dwadzieścia pięć groszy) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

I C 814/13

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 5 sierpnia 2013 r. skierowanym przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w L. powodowie J. K., M. P., S. P. oraz M. S. domagali się stwierdzenia nieważności uchwały Walnego Zgromadzenia Spółdzielni nr (...) z dnia 29 czerwca 2013 r. w przedmiocie zmiany Statutu Spółdzielni (petitum pozwu – k. 2).

W uzasadnieniu swojego żądania powodowie podnieśli, że w trakcie obrad Walnego Zgromadzenia Spółdzielni w dniu 29 czerwca 2013 r. przyjęto z naruszeniem prawa uchwałę nr (...)w sprawie zmiany § 35 ust. 2 statutu pozwanej spółdzielni mieszkaniowej. Mianowicie Zarząd Spółdzielni umożliwił bowiem uczestnictwo i głosowanie w imieniu członków pełnomocnikom, łamiąc obowiązujące przepisy prawa, w tym przepisy art. 2, art. 18 § 5 pkt 1 i art. 42 § 3 ustawy prawo spółdzielcze oraz postanowienia statutu w § 35 ust. 2, zgodnie z którym, „członek może brać udział w Walnym Zgromadzeniu tylko osobiście”, jak również § 4 pkt 1 Regulaminu obrad Walnego Zgromadzenia (w zw. z art. § 41 statutu), według którego „członkowie biorą udział w obradach Walnego Zgromadzenia osobiście, w przypadku członków osób prawnych przez ustanowionych w tym celu pełnomocników”.

Powodowie podnieśli również zarzut naruszenia przepisów art. 65, art. 77 oraz art. 353¹ Kodeksu cywilnego. Zdaniem powodów Rada Nadzorcza i Zarząd Spółdzielni naruszyły powyższe przepisy prawa dopuszczając do głosowania w obradach Walnego Zgromadzenia w imieniu członków ich pełnomocników, zanim zapis statutu to umożliwiający został do niego wprowadzony (uzasadnienie pozwu – k. 2-7).

W piśmie procesowym z dnia 7 listopada 2013 r. powód M. S. podniósł, że doszło również do naruszenia § 35 ust. 3 statutu spółdzielni, zgodnie z którym „każdy członek ma jeden głos, bez względu na ilość posiadanych udziałów” (pismo procesowe – k. 24-25).

W odpowiedzi na pozew z dnia 29 listopada 2013 r. pozwana Spółdzielnia Mieszkaniowa wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu Spółdzielnia wyjaśniła, że nie sposób uznać, iż zaskarżona uchwała jest niezgodna z przywołanymi przepisami. Stanowiła ona przeniesienie do statutu spółdzielni treści przepisów art. 36 § 3 oraz art. 36 § 4 ustawy Prawo Spółdzielcze, w brzmieniu nadanym im przez ustawę o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców. Zgodnie z nią członek spółdzielni może uczestniczyć w walnym zgromadzeniu również poprzez pełnomocnika. Jednak wbrew twierdzeniom powodów Statut Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w chwili podjęcia zaskarżonej uchwały nie zakazywał członkom udziału w Walnym Zgromadzeniu przez pełnomocnika, bowiem powodowie w uzasadnieniu pozwu wybiórczo zacytowali przepisy statutu, pomijając rzeczywiste brzmienie § 35 ust. 2 Statutu Spółdzielni, zgodnie z którym „Członek może brać udział w Walnym Zgromadzeniu tylko osobiście chyba, że ustawa stanowi inaczej, a członek – osoba prawna przez ustanowionego w tym celu pełnomocnika. Pełnomocnik nie może zastępować więcej niż jednego członka”. Zatem również na podstawie wówczas obowiązujących przepisów możliwe było głosowania przy udziale pełnomocników. Wskazana zmiana statutu miała zaś tylko doprecyzować jego brzmienie (odpowiedź na pozew – k. 34-36).

W toku procesu na rozprawie w dniu 3 grudnia 2013 r. powód M. S. sprecyzował, że jedynym zarzutem wobec zaskarżonej uchwały jest próba zmiany statutu w zakresie § 35 ust. 2 na skutek głosowania przez pełnomocników w sytuacji, kiedy statut na głosowanie pełnomocników nie pozwalał i tego typu głosowanie odbyć się mogło wyłącznie wówczas, kiedy zmiany statutowe byłyby zarejestrowane (protokół rozprawy – k. 53-55).

W piśmie procesowym z dnia 15 stycznia 2014 r. powodowie wskazali, że zawarty w § 35 ust. 2 statutu zwrot „chyba że ustawa stanowi inaczej” nie uzasadniał dopuszczenia do głosowania pełnomocników. Dopóki natomiast zapis o pełnomocnictwach nie zostanie wprost wprowadzony do statutu nie może być honorowany (pismo procesowe powodów – k. 105-111).

Pismem z dnia 7 maja 2014 r. pozwana Spółdzielnia ponownie wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powodów na jej rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Podniosła, że zasadniczym celem Walnego Zgromadzenia przy podejmowaniu zaskarżonej uchwały było doprecyzowanie postanowień Statutu w zakresie udziału pełnomocnika w obradach Walnego Zgromadzenia, zgodnie z postanowieniami znowelizowanej ustawy Prawo spółdzielcze (pismo przygotowawcze pozwanej – k. 164-165).

Postanowieniem z dnia 7 maja 2014 r. Sąd Okręgowy oddalił wniosek powodów w przedmiocie udzielenia zabezpieczenia powództwa (postanowienie – k. 174).

Sąd Okręgowy ustalił następujące fakty:

W dniu 1 lipca 2011 r. weszła w życie wprowadzona ustawą z dnia 25 marca 2011 r. o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców (Dz.U. z 2011 r. Nr 106, poz. 622) nowelizacja przepisu art. 36 § 3 ustawy Prawo spółdzielcze. Zgodnie z nowym brzmieniem wskazanego przepisu, członek spółdzielni może uczestniczyć w walnym zgromadzeniu przez pełnomocnika, jeżeli ustawa lub statut nie stanowią inaczej. Osoby prawne będące członkami spółdzielni biorą udział w walnym zgromadzeniu przez ustanowionego w tym celu pełnomocnika (okoliczności bezsporne; art. 105 wskazanej ustawy z dnia 25 marca 2011 r.).

W związku z wprowadzoną nowelizacją, w oparciu o § 36 statutu Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z siedzibą w L., Zarząd Spółdzielni wystosował zawiadomienie o wyznaczonym na dzień 29 czerwca 2013 r. Walnym Zgromadzeniu Spółdzielni, z porządkiem obrad obejmującym m.in. zmianę postanowień statutu spółdzielni. Zgodnie z zawiadomieniem członek spółdzielni mógł brać udział w Walnym Zgromadzeniu przez pełnomocnika (zawiadomienie w sprawie uzupełnienia porządku obrad – k. 41). W toku Walnego Zgromadzenia Spółdzielni w dniu 29 czerwca 2013 r. podjęto uchwałę nr (...) zmieniającą postanowienie § 35 ust. 2 Statutu Spółdzielni, który brzmiał przed dokonaniem zmiany następująco: „Członek może brać udział w Walnym Zgromadzeniu tylko osobiście, chyba,

że ustawa stanowi inaczej, a członek – osoba prawna, przez ustanowionego w tym celu pełnomocnika. Pełnomocnik nie może zastępować więcej niż jednego członka” (wyciąg z tekstu jednolitego statutu pozwanej spółdzielni na dzień 30 czerwca 2012 r. – k. 37-39).

Zgodnie z nowym, zmienionym brzmieniem § 35 ust. 2 statutu wprowadzonym zaskarżoną uchwałą, „Członek może uczestniczyć w Walnym Zgromadzeniu osobiście lub przez pełnomocnika. Pełnomocnik nie może zastępować więcej niż jednego członka. Pełnomocnictwo powinno być udzielone na piśmie pod rygorem nieważności i dołączone do protokołu walnego zgromadzenia.”

Do głosowania nad uchwałą dopuszczono pełnomocników. W głosowaniu brało udział 90 członków, za uchwałą głosowało 61 członków, przeciwko 29 (okoliczności bezsporne; uchwała nr (...) – k. 8 oraz 125; protokół z Walnego Zgromadzenia Członków Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w L. z dnia 29.06.2013 r. – k. 57-64).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dowody. Odnośnie dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy należy wskazać, iż żadna ze stron nie zgłaszała zastrzeżeń co do ich prawdziwości. Sąd z urzędu również nie dostrzegł jakichkolwiek podstaw do zakwestionowania ich mocy dowodowej. Stąd też ta kategoria dowodów została obdarzona przez Sąd w całości walorem wiarygodności.

Odnosząc się natomiast do zeznań oraz poprzedzających ich wyjaśnień powodów: M. S. (00:22:26, 01:07:48 – k. 175; 53v-54v), J. K. (00:57:07 – k. 175) i S. P. (01:00:45 – k. 175) podnieść należy, iż wskazany wyżej stan faktyczny w istocie nie budził sporu, gdyż różnice w stanowiskach stron dotyczyły oceny skuteczności i ważności podjęcia zaskarżonej uchwały zmieniającej statut pozwanej spółdzielni. Zeznania zaś powodów sprowadzały się do kwestionowania prawidłowości podjęcia zaskarżonej uchwały nr(...), przy czym w żaden sposób nie wykazali oni, że doszło do nieprawidłowości przy ustanowieniu pełnomocników biorących udział w Walnym Zgromadzeniu Spółdzielni, w szczególności, wbrew twierdzeniu powodów nie przemawia za tym fakt, że część z nich została udzielona w dniu jego odbycia. Dlatego też nie należało dać wiary zeznaniom powodów w tym zakresie, w jakim insynuowały ewentualne nieprawidłowości dotyczące tych kwestii. W pozostałej części zeznania powodów odzwierciedlają reprezentowane przez nich w niniejszej sprawie stanowisko w zakresie wykładni przepisów prawa, której Sąd w oparciu o poczynione ustalenia faktyczne oraz mając na uwadze całokształt materiału dowodowego, nie podzielił.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo nie jest zasadne, dlatego też nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, że zaskarżanie uchwał spółdzielni mieszkaniowych do Sądu następuje w trybie powództwa cywilnoprawnego. Żądaniem powództwa może być stwierdzenie nieistnienia uchwały, stwierdzenie nieważności uchwały lub uchylenia uchwały. Żądanie stwierdzenia nieistnienia albo nieważności uchwały następuje w trybie powództwa o ustalenie unormowanego w art. 189 k.p.c. w zw. z art. 42 § 2 ustawy z dnia 16 września 1982 r. Prawo spółdzielcze (Dz.U. z 2013 r. poz. 1443). Natomiast żądanie uchylenia uchwały regulują przepisy art. 42 § 3-8 wskazanej ustawy.

O uchwale nieistniejącej można mówić tylko wtedy, gdy występują takie podstawowe uchybienia w zakresie elementów konstytutywnych uchwały, jak niezwołanie walnego zgromadzenia, czy brak wymaganej w ustawie lub statucie większości głosów do podjęcia uchwały (por. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 24 czerwca 1994 r., III CZP 81/94, OSNP 1994/12/241; wyrok SN z dnia 6 maja 2011 r., II CSK 32/11, LEX nr 846608). Wówczas musi więc wystąpić najpoważniejsza wada, wykluczająca możliwość stwierdzenia istnienia oświadczenia woli tego organu.

Z kolei w ramach kontroli przeprowadzonej w trybie art. 42 § 2 ustawy prawo spółdzielcze (stwierdzenie nieważności uchwały), badaniu podlega zarówno formalna, jak i merytoryczna zgodność uchwał walnego zgromadzenia z przepisami prawa i statutu. Naruszenie norm statutowych powoduje, że podejmowane czynności nie będą prawnie skuteczne (por. wyrok SN z 2 sierpnia 2007 r., V CSK 163/07, Lex Polonica nr 1540362).

Natomiast przepis art. 42 § 3 ustawy prawo spółdzielcze stanowi, że uchwała sprzeczna z postanowieniami statutu, bądź dobrymi obyczajami lub godząca w interesy spółdzielni, albo mająca na celu pokrzywdzenie jej członka, jest dotknięta względną nieważnością. Oznacza to, że osoby, którym przysługuje legitymacja czynna do wniesienia powództwa o uchylenie uchwały (członkowie spółdzielni mieszkaniowej), mogą podważać jej moc obowiązującą zasadniczo w trybie powództwa o uchylenie uchwały. Również w tym zakresie sama niezgodność uchwały z postanowieniami statutu może się wyrażać zarówno w treści uchwały, jak i wadach postępowania prowadzącego do jej wydania.

W konsekwencji członek spółdzielni wytaczając powództwo na podstawie art. 42 § 3 ustawy prawo spółdzielcze, może powoływać zarzuty o charakterze merytorycznym (odnoszące się do niezgodności treści uchwały z postanowieniami statutu), jak i formalne (wskazywać wady postępowania). Jednakże uchybienia natury formalnej, które miały miejsce przy podjęciu uchwały uzasadniają uchylenie tej uchwały, jeżeli miały lub mogły mieć wpływ na jej istotną treść (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 26 czerwca 2013 r., I ACa 125/13). Uchwała walnego zgromadzenia spółdzielni jest niezgodna z postanowieniami statutu także wtedy, gdy narusza zasady ustalone w innym akcie prawa wewnątrzspółdzielczego, uchwalonym na podstawie statutu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 kwietnia 2006 r., V CSK 191/05; wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 7 stycznia 2009 r., I ACa 681/08). Dotyczy to jednak sytuacji, kiedy akt wewnątrzspółdzielczy, nie pozostaje w kolizji z postanowieniami statutu, wówczas bowiem priorytetowe są postanowienia aktu stanowiącego podstawę uchwalenia aktu wewnątrzspółdzielczego.

W okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy powodowie wnieśli o stwierdzenie nieważności uchwały nr(...) podjętej w trakcie Walnego Zgromadzenia Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w L. odbytego w dniu 29 czerwca 2013 r. Uzasadniając swoje stanowisko powodowie konsekwentnie podnosili, że uchwałę podjęto wbrew przepisom prawa i statutu, z uwagi na dopuszczenie do głosowania nad zmianami statutu pełnomocników, czego statut – zdaniem powodów – wówczas nie przewidywał.

Stanowisko takie w okolicznościach faktycznych tej sprawy jest chybione.

Trzeba mianowicie zwrócić przede wszystkim uwagę na to, że w dniu 29 czerwca 2013 r. zarówno na podstawie obowiązujących przepisów ustawy prawo spółdzielcze, jak i postanowień § 35 ust. 2 obowiązującego wówczas statutu pozwanej spółdzielni, członkom spółdzielni takie uprawnienie do głosowania w trakcie Walnego Zgromadzenia za pośrednictwem pełnomocników przysługiwało. W istocie bowiem w sposób nie budzący wątpliwości interpretacyjnych, postanowienia statutu miały charakter otwarty i odsyłały do uregulowań ustawowych, pozostawiając kwestię możliwości takiego głosowania ustawie. Powodowie powołując się na treść § 35 ust. 2 zacytowali go wadliwie, gdyż w sposób niepełny. Mianowicie przywołując postanowienie statutu w brzmieniu: „członek może brać udział w Walnym Zgromadzeniu tylko osobiście”, pominieli następujące po nim stwierdzenie „chyba, że ustawa stanowi inaczej”. Takie brzmienie postanowienia statutu było otwarte w tym sensie, że w zależności od zmieniających się w czasie uregulowań zawartych w ustawie prawo spółdzielcze, głosowanie członków spółdzielni (osób fizycznych) na Walnym Zgromadzeniu za pośrednictwem pełnomocników uzależnione było wprost od treści obowiązującej ustawy, czy przewidywała ona głosowanie przez pełnomocników, czy też nie odnośnie członków spółdzielni nie będących osobami prawnymi. Stosownie zaś do przepisu art. 36 § 3 ustawy prawo spółdzielcze, w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2011 r. i nadanym ustawą z dnia 25 marca 2011 r. o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców (Dz.U. z 2011r. Nr 106, poz. 622) – a więc w dniu podjęcia zaskarżonej uchwały – „członek może uczestniczyć w walnym zgromadzeniu przez pełnomocnika, jeżeli ustawa lub statut nie stanowią inaczej. Osoby prawne będące członkami spółdzielni biorą udział w walnym zgromadzeniu przez ustanowionego w tym celu pełnomocnika.”

Nie ulega zatem wątpliwości, że postanowienia statutu w chwili podjęcia uchwały odsyłające do przepisów ustawy, dopuszczały procedowanie z udziałem pełnomocników działających w imieniu członków spółdzielni, którzy ich ustanowili, bowiem ustawa taką możliwość wprost dopuszczała.

Poprzednie brzmienie przepisu art. 36 § 2 prawa spółdzielczego zawierało rzeczywiście zasadę osobistego udziału każdego członka w walnym zgromadzeniu (bez możliwości uczestnictwa przy udziale pełnomocnika). Ustawa dopuszczała jednak wyjątek w sytuacji, jeśli ustawa stanowiła inaczej lub jeśli członkiem spółdzielni była osoba prawna. W obu tych sytuacjach członek spółdzielni mógł być zastępowany przez pełnomocnika. Obecne brzmienie przepisu art. 36 § 3 łagodzi tę sytuację, gdyż nie traktuje już zastępowania członka na walnym zgromadzeniu przez pełnomocnika jako sytuacji wyjątkowej. Ustawodawca dopuścił reprezentowanie członka przez osobę uprawnioną, jeśli nie zostało to zabronione w przepisach ustawy lub w statucie spółdzielni. Ustawodawca sprecyzował wymogi formalne pełnomocnictwa, wprowadzając pod rygorem nieważności obowiązek udzielenia pełnomocnictwa na piśmie i dołączenie go do protokołu walnego zgromadzenia. W tym zakresie powodowie zaś nie udowodnili, a do tego obowiązywała ich zasada rozkładu ciężaru dowodu określona w art. 6 k.c., iż doszło do nieprawidłowości udzielenia pełnomocnictw i naruszeń formalnych w zakresie podjęcia uchwały.

Wprowadzenie możliwości brania udziału w walnym zgromadzeniu spółdzielni przez pełnomocnika ma służyć umożliwieniu uczestnictwa w podejmowaniu decyzji w sprawach spółdzielni przez osoby, które z różnych przyczyn faktycznych (np. stan zdrowia, czy choćby znaczna odległość miejsca zamieszkania od siedziby spółdzielni), nie mogą brać osobiście udziału w walnym zgromadzeniu osobiście. Zmiana ta ma stanowić również ważny krok na drodze ku uelastycznieniu regulacji dotyczących funkcjonowania spółdzielni, co jest niezbędne dla uczynienia ze spółdzielni atrakcyjnej formy prawnej dla osób planujących prowadzenie wspólnej działalności gospodarczej i poszukujących ram prawnych dla tej działalności (uzasadnienie do projektu ustawy o ograniczaniu barier administracyjnych dla obywateli i przedsiębiorców – druk sejmowy nr 3656).

Podnieść również należy, że stosownie do § 41 Statutu Spółdzielni, uchwalono Regulamin obrad Walnego Zgromadzenia (regulamin spółdzielni – k. 9-11; statut – k. 52). Zgodnie z treścią Regulaminu członkowie spółdzielni biorą udział w obradach Walnego Zgromadzenia osobiście (§ 4 ust. 1). Doszukując się podstawy do ustanowienia takiego regulaminu wskazać należy, że przepis art. 35 § 5 prawa spółdzielczego wprowadza możliwość ustanowienia regulaminu dla rady nadzorczej, zarządu lub zebrania grup członkowskich. Według wskazanego przepisu statut spółdzielni lub przewidziane w nim regulaminy poszczególnych organów powinny określać tryb zwoływania ich posiedzeń oraz sposób i warunki podejmowania przez te organy uchwał. Uregulowanie zawarte w art. 35 § 5 ustawy nie odnosi się jednak do walnego zgromadzenia, gdyż ustawa wymaga, aby w odniesieniu do walnego zgromadzenia wszystkie te kwestie regulował statut (jako element obligatoryjny statutu). Wymóg ten jest zawarty w art. 5 § 1 pkt 6 ustawy prawo spółdzielcze (por. K. Kwapisz, Prawo spółdzielcze. Komentarz do art. 34, LexisNexis 2012 r.).

W orzecznictwie można spotkać się ze stanowiskiem, że wskazany przepis art. 5 § 1 pkt 6 ustawy prawo spółdzielcze stanowi podstawę do uchwalania w regulaminach zasad zwoływania walnych zgromadzeń, obradowania na nich i podejmowania uchwał (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 25 czerwca 2008 r., sygn. akt I ACa 246/08). Jednak w realiach tej sprawy – w ocenie Sądu – sprzeczność postanowień statutu z postanowieniami regulaminu przemawia za stosowaniem wprost postanowień statutu, jako stanowiącego zgodnie ze wskazanym przepisem 5 § 1 pkt 6 ustawy prawo spółdzielcze obligatoryjny element statutu i zarazem podstawę do regulacji przedmiotowych zagadnień. Podnieść przy tym należy, że postanowienia regulaminu powinny być oparte na statucie i nie mogą zmieniać postanowień, dla których ustawa wymaga, aby były w nim uregulowane.

Reasumując dotychczasowe rozważania stwierdzić należy, że dokonując w oparciu o art. 65 k.c. wykładni statutu należało przyjąć, że możliwość głosowania przez pełnomocników statutu pozwanej spółdzielni w sposób nie budzący wątpliwości uzależnił od brzmienia ustawy. W takich zaś warunkach dopuszczenie do głosowania za pośrednictwem pełnomocników i podjęcie uchwały w dniu 29 czerwca 2013 r. było zatem prawidłowe i nie naruszało, ani przepisów ustawy, ani postanowień statutu.

W kwestii zaś obszernych zarzutów formułowanych przez powodów odnośnie głosowania przez pełnomocników dodać można, iż zasada, że każdy członek ma jeden głos (określona w art. 36 § 2 ustawy prawo spółdzielcze), nie zostaje naruszona, jeżeli ustanowionym przez członka spółdzielni pełnomocnikiem jest nawet inny członek spółdzielni. Różnica bowiem w głosowaniu pomiędzy członkiem spółdzielni a pełnomocnikiem jest taka, że członek spółdzielni

swój głos oddaje w imieniu własnym, pełnomocnik zaś w imieniu cudzym (mocodawcy). Zarówno członek jak i pełnomocnik będący członkiem spółdzielni w imieniu własnym nie może zatem oddać więcej niż jednego ważnego głosu.

Mając na uwadze, że naruszenie pozostałych przepisów wskazanych przez powodów miało wynikać z braku podstaw do głosowania w toku Walnego Zgromadzenia za pośrednictwem pełnomocników, wobec ustalenia prawidłowości procedowania w tym zakresie, rozważania co do ich ewentualnej trafności należy uznać za bezprzedmiotowe.

Ze wskazanych względów powództwo należało oddalić (pkt I wyroku).

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu pomiędzy stronami zawarte w pkt II wyroku podyktowane jest zasadą odpowiedzialności za wynik procesu (art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c.). Zgodnie z przywołanymi przepisami powodowie jako strona przegrywająca sprawę, winni zwrócić pozwanej spółdzielni poniesione przez nią w sprawie koszty procesu (zastępstwa procesowego), każdy w odpowiedniej części. Na koszty te składa się kwota 17 zł z tytułu opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa oraz kwota 180 zł wynagrodzenia pełnomocnika w osobie radcy prawnego, ustalona zgodnie z przepisem § 11 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2013 r. poz. 490).

Mając powyższe motywy na względzie, Sąd Okręgowy w Lublinie orzekł jak w wyroku.